

Sygn. akt	III AUa 1228/13
------------------	------------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 lutego 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSO del. Ewa Preneta-Ambicka (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **19 lutego 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **T. G.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników

na skutek apelacji wniesionej przez stronę pozwaną

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **30 lipca 2013 r.** sygn. akt **IV U 1146/13**

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób , że oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w R. stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników T. G. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego, macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno-rentowego od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 3 luty 2009 r. . W uzasadnieniu decyzji organ powołał się m.in. na treść art. 5a ust 1 , 3 , 4 i 6 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym

rolników (Dz. U. 2008/50/291 ze zm.), oraz wskazał, że w dniu 10 kwietnia 2013 roku wpłynęło do placówki pismo z Sądu Okręgowego w Rzeszowie sygn. akt IV U 734/12 z którego wynikał, że T. G. prowadził działalność gospodarczą od dnia 5 grudnia 2005 roku do 17 marca 2011 roku, przy zawiesił działalność w dniu 4 lutego 2009 roku. T. G. nigdy nie poinformował organu rentowego o tym fakcie, mimo że miał obowiązek uczynić to w terminie 14 dni od rozpoczęcia działalności. Ponieważ wymaganego zawiadomienia nie złożył i była przez niego prowadzona pozarolnicza działalność gospodarcza, to spowodowało to ustanie ubezpieczenia w podanym okresie.

W odwołaniu od tej decyzji T. G. poprzez swojego pełnomocnika

przyznając fakt prowadzenia działalności domagał się jej zmiany i podniósł, że nie poinformował KRUS o prowadzeniu działalności, gdyż nie był świadomy takiego obowiązku ponieważ jego zdaniem nie była to działalność gospodarcza w rozumieniu obowiązujących przepisów. Nadto, jego zdaniem organ rentowy nie poinformował go o spoczywającym na nim obowiązku, a także że odbył w styczniu 2006 roku wizytę wraz z córką w siedzibie organu aby poinformować że podjął sezonowe usługi komunalne w zakresie odśnieżania i usuwania gołoledzi dróg, parkingów i placów na terenie wsi P. gmina C..

W odpowiedzi na odwołanie Prezes KRUS/OR w R. wniósł o jego oddalenie powołując argumentację, która legła u podstaw wydania zaskarżonych decyzji.

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że T. G. w okresie od 1 stycznia 2006 roku do 3 lutego 2009 roku podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników .

Sąd ten ustalił, że od 7 lutego 1996 r. T. G. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników prowadząc działalność rolniczą na gruntach o powierzchni 42,0393 ha. W dniu 30 stycznia 2013 roku nabył prawo do emerytury. W dniu 2 lutego 2012 roku ZUS Oddział w R. wydał decyzję o objęciu wnioskodawcy ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, przy czym organ rentowy ustalił, że T. G. prowadził działalność gospodarczą od dnia 5 grudnia 2005 roku do 17 marca 2011 roku, przy zawiesił działalność w dniu 4 lutego 2009 roku. W dniu 10 kwietnia 2013 roku wpłynęło do placówki KRUS pismo z Sądu Okręgowego w Rzeszowie sygn. akt IV U 734/12 z którego wynikało, że T. G. prowadził działalność gospodarczą od dnia 5 grudnia 2005 roku do 17 marca 2011 roku, przy zawiesił działalność w dniu 4 lutego 2009 roku. Sąd Okręgowy następnie ustalił, że w dniu 2 grudnia 2005 roku wnioskodawca złożył wniosek o wpis do centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej, z którego wynikało że podjął wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na odśnieżaniu dróg przy użyciu ciągnika na rzecz gminy C.. W związku z tym zawarł z gminą dwie umowy, pierwsza w dniu 21.12.2005 r. do dnia 30.04.2006r. na odśnieżanie dróg w miejscowości P. i N. W. i drugą w dniu 15.11.2006 r. od 15.11.2007 r. do 30.04.2008r. i dotyczyła odśnieżanie dróg na terenie gminy C.. Uzyskał dochody w wysokości: w 2006r. w styczniu – 2337 zł, w lutym – 700 zł, w marcu – 13685,50, w kwietniu 490 zł, w maju – 2119 zł, w 2007 r. w grudniu – 1703,76 zł, w kwietniu 2008 r. 3911,48 zł. Działalność gospodarczą zarejestrował, ale nadal jego głównym źródłem utrzymania i zajęcia było prowadzenie gospodarstwa rolnego. Sąd ustalił, że po rozpoczęciu działalności gospodarczej stawiał się wraz z córką w oddziale organu rentowego i tam zapewniono go że nie to żadnego wpływu na jego ubezpieczenie społeczne rolników. A nadto, że o konieczności zgłoszenia prowadzonej działalności gospodarczej do KRUS wnioskodawca nie wiedział i nie był poinformowany przez organ rentowy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy cytując przepisy art. 5 a i 62 ust.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr

50, poz. 291 z późn. zm.) stwierdził, że podleganie ubezpieczeniu społecznemu z tytułu działalności gospodarczej wyklucza podleganie ubezpieczeniu rolniczemu. Sąd pierwszej instancji zauważył, iż niewątpliwym jest, że T. G. wykonując usługi odśnieżania prowadził działalność pozarolniczą na terenie Gminy C., przy czym zdaniem Sądu Okręgowego obejmuje on okres od 21.12.2005r do 30.04.2006r. i od 15.11.2007r. do 30.04.2008r..

W ocenie Sądu w prowadzonym postępowaniu wnioskodawca nie obalił co do zasady domniemania wynikającego z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Powyższe okoliczności świadczą bowiem o tym, iż wnioskodawca w spornym okresie pozostawał w obrocie gospodarczym i wykonywał czynności z zakresu zarejestrowanej działalności. Sąd Okręgowy zauważył, że uzasadniona jest podnoszona przez skarżącego okoliczność, że nie był pouczone o zasadach podlegania ubezpieczeniu rolniczemu, zapewniono go podczas wizyty w oddziale KRUS że prowadzona działalność nie ma wpływu na jego ubezpieczenie rolnicze, a KRUS ma obowiązek informowania ubezpieczonych i świadczeniobiorców o prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz propagowania działalności Kasy, w myśl art. 62 ustawy.

Z tych względów i na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

W wywiezionej od powyższego orzeczenia apelacji organ rentowy zarzucił, naruszenie prawa materialnego poprzez błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie art. 5a ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r. nr 50 , poz. 291 , z późn. zmian.) i art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 8 ust.6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. Nr 205 z 2009 r., poz. 1585) poprzez przyjęcie , że odwołujący się spełnił wszystkie warunki do pozostania w ubezpieczeniu społecznym rolników prowadząc jednocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą pomimo nie zawiadomienia w ustawowym terminie o prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, oraz naruszenie przepisów postępowania , tj. art. 233 kodeksu postępowania cywilnego , poprzez dowolna i nieobiektywną ocenę dowodów w następstwie której błędnie ustalono, że wnioskodawca informował organ o rozpoczęciu pozarolniczej działalności gospodarczej. Apelacja zawiera wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania w całości , względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do Sądu I instancji w celu ponownego rozpoznania .

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie ustalił i zważył, co następuje :

Wniesiony środek odwoławczy jest w pełni uzasadniony o ile wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Z powołanych przez Sąd I instancji w podstawie prawnej wyroku przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity 2009. Dz. U Nr 205, poz. 1585 ze zm.), a to w art. 6 ust.1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 tej ustawy (tekst jednolity Dz.U. z 2007 r. nr 11, poz. 74 ze zm.) wynika, iż osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegają co do zasady obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnym, rentowych i wypadkowym) w okresie od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. O włączeniu do danego rodzaju ubezpieczenia społecznego (wyłącznie obowiązkowego) decydują więc tylko kryteria obiektywne, a to przynależność do określonej w ustawie grupy podmiotów, niezależnie od ich indywidualnej woli (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1990r. II UR 9/90, OSP 1991/7-8/172). Obowiązek ubezpieczenia społecznego powstaje zatem z mocy samego prawa, bez jakichkolwiek czynności o charakterze konstytutywnym, zgłoszenie do ubezpieczenia ma bowiem jedynie charakter ewidencyjny, podobnie jak zgłoszenie do ewidencji działalności gospodarczej (obecnie Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej). Podstawowe znaczenie dla objęcia ubezpieczeniem

społecznym ma zatem fakt wykonywania - lub niewykonywania - działalności. Wyjątkiem jest sytuacja zawieszenia działalności gospodarczej, która, to instytucja wprowadzona została przepisami noweli z dnia 10 lipca 2008 r. do ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 888). Stosownie bowiem do treści noweli art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają ubezpieczeniu społecznemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zaznaczyć należy, że ustawodawca wprowadzając instytucję zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej do porządku prawnego (od 20 września 2008 r.) wprowadził w art. 7ba ustawy prawo działalności gospodarczej obowiązek zgłoszenia w ewidencji działalności gospodarczej informacji o zawieszeniu i o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej. Przyjmując zatem należy, że na przedsiębiorcy ciąży obowiązek zgłoszenia do organu ewidencyjnego zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zaprezentowany został pogląd zgodnie z którym, zawieszenie działalności gospodarczej stanowi zdarzenie prawne nie faktyczne, którego zaistnienie uzależnione jest od wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, w konsekwencji czego wpis do ewidencji działalności gospodarczej o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej ma charakter konstytutywny w sferze ubezpieczeń społecznych. Dopiero bowiem dokonanie przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą formalnego zgłoszenia jej zawieszenia wywołuje skutek prawny w postaci ustania obowiązku ubezpieczenia społecznego i ustania obowiązku opłacania składek w okresie prowadzenia tej działalności. Samo natomiast ograniczenie działalności do czynności o których mowa w art. 14a ust. 4 powyższej ustawy - bez formalnego zgłoszenia zawieszenia, skutku takiego nie wywołuje (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2011 r. I UK 156/11 LEX nr 1102533). Nadto, Sąd Najwyższy zauważa, że zawieszenie działalności gospodarczej różni się znacząco od zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, gdyż zawieszenie nie stanowi czasowego zaprzestania prowadzenia działalności lecz znaczące jej ograniczenie (por. wyrok SN z dnia 17 czerwca 2011 r., II UK 377/10 - niepubl.). W okresie zawieszenia wykonywania działalności przedsiębiorca ma bowiem prawo wykonywać czynności, które wymienia art. 14 a ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

W okolicznościach faktycznych sprawy prawidłowo zatem Sąd pierwszej instancji przyjął, że wnioskodawca nie obalił domniemania wynikającego z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, zgodnie z którym osoba, która jest wpisana w ewidencji działalności gospodarczej, a nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, powinna być traktowana jako prowadząca taką działalność (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25.11.2005 r. sygn. I UK 80/05). Zgromadzony w materiał dowodowy, wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie daje bowiem podstaw do przyjęcia, że w spornym okresie nie prowadził on działalności gospodarczej, przy czym Sąd Apelacyjny nie akceptuje oceny Sądu Okręgowego, że działalność ta był prowadzona jedynie w okresach wskazanych przez tenże sąd. Przyjmując zatem i powtórzyć należy za Sądem Okręgowym, dzielając dokonaną przez niego ocenę prawną, iż przesłanka działalności gospodarczej nie może być rozumiana jako konieczność wykonywania jej bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności, a o przerwie faktycznej w działalności nie zawsze decyduje zamiar przedsiębiorcy. Należy zauważyć, że wnioskodawca zarejestrował działalność gospodarczą – usługi sanitarne i pokrewne co oznacza że przedmiot tej działalności był szeroki a fakt, że wnioskodawca zawarł w okresie objętym sporem tylko dwie umowy z Wójtem Gminy C. nie może przesądzać o braku możliwości przyjęcia wykonywania działalności gospodarczej

pozarolniczej w pozostałym okresie nie objętym tymi umowami. Należy podkreślić, że dochody uzyskane przez wnioskodawcę nie były marginalne.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zauważył, że w myśl art. 62 ust.1 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, KRUS ma obowiązek informowania ubezpieczonych i świadczeniobiorców o prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz propagowania działalności Kasy. Należy zauważyć że obowiązek informowania, a pouczenie ze wskazaniem skutków prawnych to dwa różne zagadnienia. Składając oświadczenie, o którym mowa w art. 5 a rolnik powinien być zgodnie z art. 39a ustawy pouczony o skutkach prawnych tego oświadczenia o czym zamieszcza się stosowną informację na wydanej decyzji. Rzecz jednak w tym, że ubezpieczony T. G. rozpoczynając w 2005 roku prowadzenie pozarolniczej działalności takiego oświadczenia nie złożył ani w grudniu 2005 r. ani też w następnych kilku latach. Sąd odwoławczy nie akceptuje przy tym stanowiska Sądu Okręgowego, że wnioskodawca poprzez swoją wraz z córką domniemaną bytność w siedzibie KRUS uchylił swój obowiązek zawiadomienia organu rentowego o podjęciu pozarolniczej działalności gospodarczej. Nie można zastępować formalnego zgłoszenia oświadczenia o rozpoczęciu działalności nieformalnym zapytaniem, w szczególności gdy w istocie nie jest wiadomo jakie zapytanie złożono, o ile w ogóle takie zapytanie miało miejsce. Zacytowany przez Sąd Okręgowy wyrok Sądu Najwyższego dotyczy innego stanu faktycznego i prawnego i dotyczy złożenia zaświadczenia organu podatkowego o wysokości należnego podatku za rok miniony i nie ma zastosowania w niniejszej sprawie. Sąd Apelacyjny zauważa, że informacje o ww. obowiązkach były rozpowszechniane w środkach masowego przekazu i były ogólnie znane. Ponadto, w aktach wnioskodawcy zalegają wyraźne pouczenia o obowiązku poinformowania organu rentowego o podjęciu działalności pozarolniczej z dat: 13.06.1996r. i 30.08.1996r.. O fakcie że wnioskodawca miał wiedzę o konieczności informowania organu rentowego o podjęciu działalności pozarolniczej świadczy pośrednio jego twierdzenie, że stawił się – jak twierdzi - do organu rentowego po rozpoczęciu tej działalności. Nie jest jednak wiadomo jakie zapytanie zadał. Zwraca również uwagę wiedza i zorientowanie wnioskodawcy, to że wnioskodawca nie miał żadnych przeszkód aby formalnie zarejestrować działalność gospodarczą, a następnie we właściwy sposób dokonać czynności zawieszenia o działalności i jej wykreślenia, co więcej małżonka wnioskodawcy była zatrudniona w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jako inspektor, a wnioskodawca kilkukrotnie występował o zaświadczenia z organu rentowego dla celów przedłożenia ich w gminie dla celów prowadzonej działalności gospodarczej.

Poza tym, istotną o ile nie wiodącą kwestią wymagającą wyjaśnienia jest dokonanie oceny, czy przekroczenie przez wnioskodawcę o okres kilku lat terminu o którym mowa w art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.) do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia, oraz do złożenia oświadczeń o wysokości podatku dochodowego nastąpiło na skutek zdarzeń losowych. Niezachowanie terminu złożenia oświadczenia o wyborze ubezpieczenia jest równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik rozpoczął wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej. Natomiast niezachowanie terminu złożenia zaświadczeń o kwocie należnego podatku dochodowego jest równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik obowiązany był złożyć zaświadczenie w Kasie, chyba, że ten rolnik zaprzestał prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w sposób trwały lub okresowy przed upływem tego kwartału. T. G. prowadził działalność rolniczą w posiadanym gospodarstwie rolnym i z tego tytułu od 1996 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, a zatem po podjęciu pozarolniczej działalności gospodarczej w 2005 r. przysługiwało mu prawo wyboru ubezpieczenia. Jednakże bezspornie nie złożył on w KRUS w terminie 14 dni od rozpoczęcia działalności oświadczenia w tym przedmiocie. Nie składał również zaświadczeń właściwego urzędu skarbowego o wysokości podatku dochodowego za lata 2006-2009.

A zatem ponownie należy podkreślić, że aktualnie obowiązujące przepisy nakładają na ubezpieczonego bezwzględny obowiązek zgłoszenia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. A nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca nigdy takiego zawiadomienia nie złożył.

Zgodnie z art. 5a ust.7 ustawy, ww. terminy mogą zostać przywrócone na wniosek zainteresowanego rolnika, jeżeli udowodni, że niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych. Zatem jedynym, ale za to koniecznym kryterium uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu, jest jego niezachowanie wskutek zdarzeń losowych. Pojęcie zdarzenia losowego nie zostało zdefiniowane w ww. artykule, jak i w innych przepisach tej ustawy. Przyjmowane jest, że zdarzeniami losowymi nazwać można wszystkie zdarzenia, które są zależne od losu, nieprzewidywalne, niemożliwe do uniknięcia nawet przy zachowaniu należytej staranności o swoje sprawy. Działania człowieka też mogą być uznane za zdarzenia losowe dla innego człowieka z tym, iż dla samego działającego zdarzenie to nie może mieć prawnych skutków zdarzenia losowego (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z 10 V 2010 r. I UK 49/10). W orzecznictwie sądów administracyjnych i powszechnych zapadłych na gruncie omawianego przepisu podkreśla się obiektywny i szczególny charakter zdarzeń losowych oraz ich nieprzewidywalność, zaznaczając przy tym, że zdarzenie losowe w rozumieniu tego przepisu nie może być utożsamiane z brakiem wiedzy o konieczności złożenia w organie rentowym stosownego zaświadczenia, ani brakiem winy w uchybieniu terminowi do dokonania tej czynności (wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 listopada 2007 r., IV SA/Wa 1904/07 i z dnia 6 grudnia 2007 r., IV SA/Wa 2165/07, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 marca 2012 r. II AUa 13/12 - LEX nr 1153768).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że T. G. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie udowodnił, że niezachowanie terminu w latach 2006 – 2009 nastąpiło wskutek zdarzeń losowych, bowiem żadnych takich zdarzeń nie podnosił. Okoliczność zaś związana ze stanem zdrowia wnioskodawcy dotyczy czasu zaistniałego po roku 2010 . Nie są też trafne – ze względów wyżej wskazanych - argumenty związane z brakiem wcześniejszego pouczenia wnioskodawczyni przez organ rentowy o obowiązku zgłoszenia prowadzenia działalności gospodarczej przez rolnika pozostającego w społecznym ubezpieczeniu rolniczym. Adresatem normy zawartej w przepisie art.5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, jest osoba znajdująca się w ubezpieczeniu społecznym rolników, która rozpoczęła działalność gospodarczą i chce pozostać w ubezpieczeniu rolniczym, a nie organ rentowy. Obowiązująca w naszym systemie prawnym zasada znajomości prawa, nie pozwala na obarczenie w tym przypadku odpowiedzialnością organu rentowego za brak permanentnego czy systematycznego ponawiania pouczenia o treści wskazanego przepisu. Ewentualna umiejętność ich odczytania i zastosowania wymaga aktywności związanej z przeciętną i należytą dbałością o własne interesy, a brakiem staranności w tym zakresie nie można modyfikować nałożonych ustawowych obowiązków. - por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 6 września 2012 r. III AUa 224/12 LEX nr 1237967, czy SA w Lublinie z dnia 26.06.2013r., III AUa 415/13, tym bardziej, że wnioskodawca T. G. z powodzeniem realizował swoje obowiązki na gruncie prowadzonej działalności gospodarczej. Termin przewidziany w treści art. 5a ust 1 pkt 1 ww. ustawy jest terminem zawitym prawa materialnego a jego niezachowanie powoduje ustanie ubezpieczenia.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny uznał , że w przedmiotowej sprawie zasły okoliczności , które uzasadniają w myśl art. 5a ust 1 i 7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników , oddalenie odwołania. Konsekwencją tego , jest orzeczenie reformatoryjne w tym zakresie wydane zgodnie z treścią art. 386 § 1 k. p. c.